

Sygn. akt V RC 113/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca S.S.R. D. Ł.

Protokolant sekretarz J. L.

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej **I. O. W.** reprezentowanej przez

przedstawicielkę ustawową **A. W.**

przeciwko **M. W.**

o alimenty

1. zasądza tytułem alimentów od pozwanego M. W. na rzecz jego małoletniej córki I. O. W., kwotę po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki dziecka A. W., do dnia 10 – go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 7 marca 2013 roku do dnia 10 września 2014 r.;
2. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz małoletniej powódki I. O. W. reprezentowanej przez matkę A. W. kwotę 2 400 (dwa tysiące czterysta) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od pozwanego M. W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Sędzia : (-) D. Ł.

Za zgodność z oryginałem

świadczy Sekretarz.-

Sygn. akt VRC 113/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 marca 2013 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki I. W. wnosila o zasądzenie od pozwanego M. W. na rzecz małoletniej córki alimentów w kwocie po 1.500 zł miesięcznie do rąk matki dziecka. Na uzasadnienie żądania podniosła, że pozwany nie przyczynia się do ponoszenia kosztów utrzymania córki. Raz tylko przekazał sumę 700 zł na zimowisko. (k. 2- 9 pozwu).

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 r., Sąd zwiesił niniejsze postępowanie z uwagi na toczącą się sprawę rozwodową. (k. 35 - postanowienie).

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2014 r., podjęto zawieszono postępowanie (postanowienie – k. 41)

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2015 r., pełnomocnik strony powodowej wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie począwszy od dnia 7 marca 2013 r. do dnia 11 września 2014 r. to jest do daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. Wnosiła także o zasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym, kosztów zastępstwa procesowego według zestawienia. (protokół rozprawy- k. 59)

Na rozprawie w dniu 3 września 2015 r., strona powodowa zajmowała stanowisko jak dotychczas, a pozwany uznał powództwo do kwoty po 500 zł.

(protokół rozprawy- k. 78)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia I. W. urodziła się w (...) r. i jest dzieckiem A. W. i M. W..

W okresie od marca 2013 r. do września 2014 r., rodzice dziecka nie mieszkali już razem. Pozwany wyprowadził się w październiku 2012 r. Przez kilka miesięcy nie dokładał się do utrzymania dziecka, a następnie uznał, że będzie płacił na córkę po 500 zł. Od stycznia 2013 r. płacił taką właśnie kwotę.

Małoletnia miała wówczas 7- 8 lat, chodziła do I klasy. Uczęszczała na zajęcia pozalekcyjne z języka angielskiego, których koszt wynosił 150 zł miesięcznie, a wraz z kupnem podręczników 250 zł. Zajęcia taneczne kosztowały 30 zł miesięcznie. Małoletnia chodziła także na basen, gdzie koszt zajęć wynosił 280 zł. Uczęszczała ponadto na konsultacje do psychologa, gdzie jedne zajęcia kosztowały ok. 100 zł.

Dziewczynka wyjeżdżała co roku na narty. Gdy rodzice dziecka byli w związku i wyjeżdżali wspólnie z dzieckiem to zawsze korzystała z lekcji z instruktorem. Koszt takiej lekcji to 100 zł.

I. W. uczyła się też jazdy konnej. W wakacje, gdy chodziła na te zajęcia regularnie, jedna lekcja kosztowała 50 zł. Matka dziecka przeznaczała wówczas około 2000 zł na zajęcia jazdy konnej. Strój do jazdy konnej kosztował odpowiednio: bryczesy- 80 zł, buty do jazdy konnej- 100 zł, osłony na łydkę- 140 zł i 250 zł toczek.

Małoletnia powódka miała, we wskazanym okresie stwierdzone płaskostopie i korzystała z konsultacji ortopedy. (...) wizyta u ortopedy kosztowała raz na pół roku 100 zł. Buty ortopedyczne na jesień kosztowały 380 zł, a na lato 180 zł. Wkładki ortopedyczne do butów- 80 zł.

W 2014 r., małoletnia była z matką na feriach zimowych w S. oraz na wakacjach w E.. Koszty wyjazdów częściowo ponosiła matka dziecka, a częściowo dziadkowie macierzyści, którzy w tym czasie pomagali finansowo przedstawicielce ustawowej. Dawali pieniądze przy różnych okazjach, w kwotach ok. 2000 zł.

Ojciec dziecka zabrał córkę wówczas na trzy dni do hotelu swojej partnerki.

A. W. pracowała wówczas zawodowo jako lekarz- stomatolog. Prowadziła własny gabinet i przyjeżdżała do pracy w zależności od liczby pacjentów. Zarabiała ok. 2000 zł miesięcznie.

We wskazanym okresie, powódka mieszkała z matką. Opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wynosiły łącznie ok. 1200 zł, z czynszem i pozostałymi mediami, w tym za internet. Samochód, z którego wtedy korzystała A. W. utrzymywał jej ojciec. Matka dziecka płaciła dziewczynce za doładowanie za telefon, 12- 15 zł. Na odzież i obuwie dla córki wydawała ok. 200 zł, za środki chemiczne i kosmetyki 100 zł. Za fryzjera dla córki płaciła 30 zł miesięcznie. Ponadto, chodziła z córką od kina, teatru i do zoo i ponosiła wydatki z tym związane. Płaciła też za opiekunkę dla córki, raz w tygodniu- 5 godzin, 10 zł za godzinę.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej: k. 78- 80; rachunki i faktury - k. 17- 21 i k. 22; umowa- 23; deklaracja- k. 54; decyzja- k. 55- 56).

Pozwany M. W. z wykształcenia jest informatykiem. W okresie objętym niniejszym postępowaniem, sprawował funkcje prezesa zarządu Spółki O., a następnie P (...). Spółka świadczyła usługi informatyczne.

W marcu 2014 r., pozwany sprzedał wszystkie udziały i założył jednoosobową działalność oraz zaczął pracować w firmie (...). Nadal kontynuuje zatrudnienie w tych dwóch miejscach. Jak podnosi, pozwany, jego dochody z działalności gospodarczej, kształtowały się we wskazanym okresie od 0 do 20 000 zł.

Początkowo w spółce otrzymywał wynagrodzenie 4700 zł, a następnie gdy był zatrudniony na etacie- 5000 zł netto.

Odkąd pozwany i matka dziecka rozstali się, ojciec utrzymywał z córką kontakty. Zabierał ją na basen i do kina. Okazjonalnie kupował ubrania.

W ubiegłym roku, pozwany zabrał córkę na 3 dni w akacje do N. a następnie był z nią w weekend na działce jego rodziców. Pozwany nie ponosił kosztów tych pobytów.

Do sierpnia 2013 r., pozwany był związany z inną kobietą. Mieszkali wówczas razem i wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe. Wynajmowali mieszkanie i razem ponosili koszty wynajmu tego mieszkania. Partnerka nie pracowała zawodowo, ale jak twierdzi pozwany nie pozostawała do końca na jego utrzymaniu lecz otrzymywała pieniądze od swoich rodziców i sporadycznie wyjeżdżała za granicę, żeby pracować.

Gdy pozwany nie mieszkał z partnerką to mieszkał ze swoimi rodzicami i wówczas dokładał się im do życia 700 zł. Na swoje utrzymanie, jak wskazał, przeznaczał 4- 5 tys. zł. Lubi, jak twierdzi, bawić się i w to również wlicza koszty rozrywki. Następnie stwierdził, że na swoje utrzymanie przeznaczał 3 tys. zł.

W okresie objętym przedmiotowym postępowaniem, pozwany był właścicielem samochodu marki F. (...) z 2008 r. Ubezpieczenie rocznie kosztowało go 1400- 1500 zł. Miesięcznie, utrzymanie samochodu kosztowało go 800- 900 zł. Z auta tego korzystał też do celów firmowych, od kwietnia 2014 r. i wówczas wliczał utrzymanie auta w koszty firmy. W koszty firmy wliczał też telefon komórkowy. Abonament za telefon kosztował pozwanego 150 zł miesięcznie.

Pozwany oceniał utrzymanie córki we wskazanym okresie na kwotę 1000 zł. Twierdzi, że z byłą żoną przy rozstaniu, ustalili kwotę 500 zł alimentów, a wyższa kwota alimentów, jego zdaniem, nie byłaby przeznaczana na dziecko tylko na byłą żonę.

Pozwany, w roku 2014 osiągnął łączny dochód 102 719,41 zł.

(dowód: zeznania pozwanego- k.80- 81; PIT- 36 za 2014 r. i PIT- 11 za 2013 r.- k. 68- 77)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron oraz dokumenty załączone do sprawy.

Dokumenty, które nie zostały powołane w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia, Sąd pominął jako, że nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego jedynie w części dotyczącej okoliczności wysokości alimentów na córkę po rozstaniu z byłą żoną. Pozwany twierdził, że uzgodnili te kwotę wspólnie z matką dziecka. Całokształt okoliczności niniejszej sprawy świadczy jednak o tym, że była to decyzja pozwanego. Przedstawicielka ustawowa sygnalizowała pozwanemu, że nie jest to wystarczająca kwota i w ocenie Sądu jest to wiarygodne w kontekście standardu życia dziecka przed rozstaniem rodziców oraz jej usprawiedliwionych potrzeb we wskazywanym okresie.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 128 krio, obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeb także środków wychowania- obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Przepis art. 133 par. 1 krio, stanowi, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei, zakres świadczeń alimentacyjnych stosownie do art. 135 § 1 k.r.o. jest podwójnie uzależniony - z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć bieżące potrzeby w zakresie utrzymania (tj. mieszkania, wyżywienia, ubrania itd.) oraz w zakresie wychowania (tj. odpowiednie wykształcenie, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień itd.).

Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Istota natury prawnej alimentów oraz społeczna funkcja alimentów polega na dostarczanie uprawnionemu środków utrzymania na bieżąco.

W przedmiotowej sprawie powództwo podlegało uwzględnieniu w całości po jego ostatecznym sprecyzowaniu.

Zaznaczyć należy, iż badaniu Sądu w niniejszej sprawie, zgodnie z przepisem art. 445 par. 3 kpc, dotyczył okres od daty wniesienia powództwa, to jest od 7 marca 2013 r. do daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 11 września 2014 r.

Punktem wyjścia dla wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki w okresie od marca 2013 r. do września 2014 r. oraz ustalenie możliwości zarobkowych jej ojca w tym okresie.

Potrzeby małoletniej powódki we wskazanym okresie były bardzo podobne jak w czasie trwania sprawy rozwodowej, w której sąd ustalił wysokość alimentów od ojca dziecka na 900 zł. Sprawa rozwodowa toczyła się od października 2013 r. do września 2014 r. W tym czasie, niniejsze postępowanie było zawieszona. Po podjęciu postępowania, Sąd zajmował się de facto zbliżonym okresem jak w sprawie rozwodowej. Usprawiedliwione potrzeby powódki kształtowały się na tym samym poziomie. Standard życia dziecka, gdy rodzice byli w małżeństwie był wysoki. Tej okoliczności pozwany nie zaprzeczał. Jednocześnie, możliwości zarobkowe pozwanego kształtowały się na poziomie 4- 5 tys. zł. Ponadto, co istotne, pozwany podkreślał, że na własne potrzeby wydawał 3- 5 tys. zł. Mając na uwadze, że obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego dziecka jest podstawowym obowiązkiem rodzica to córka pozwanego nie mogła żyć na niższym poziomie niż jej ojciec.

Podkreślić również należy, że matka dziecka spełniała w części swój obowiązek alimentacyjny przez dokładanie osobistych starań o utrzymanie, rozwój i wychowanie córki.

W związku z powyższym, Sąd zasądził kwotę po 900 zł miesięcznie tytułem alimentów od dnia 7 marca 2013 r. do 10 września 2014 r., uznając, że kwota ta jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w tym okresie oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

W zakresie kosztów procesu, stosownie do przepisu art. 98 par. 1 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie z par. 3 powołanego przepisu, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się m.in. jego wynagrodzenie.

Dlatego też, na par. 7 pkt 4 i par. 6 pkt 5 Rozporządzenia Min. Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy pranej udzielonej z urzędu z dnia 28

września 2002 roku (Dz. U. z 28.09.2002 r. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z kolei, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity z 27.04.2010 r. nr 167, poz. 594 z późn. zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz SP Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi tytułem opłaty od pozwu, od której strona powodowa jest zwolniona ustawowo, kwotę 540 zł.